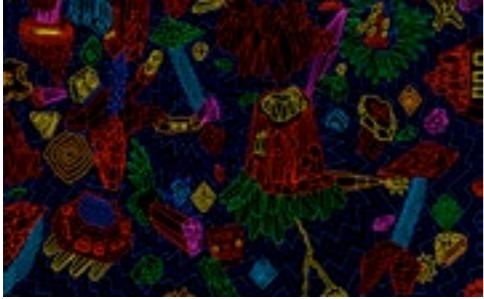

The image is a vibrant, abstract geometric composition. It features a dense arrangement of various shapes, including polygons, lines, and patterns, all rendered in a palette of bright, neon-like colors: red, yellow, green, blue, and pink. The background is a complex, repeating pattern of blue zig-zag lines. In the center, the name 'Petr Bařinka' is written in a clean, white, sans-serif font. The overall style is reminiscent of mid-century modern abstract art or a digital collage of geometric forms.

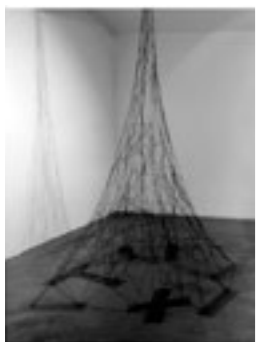
Petr Bařinka

Vektorové Obrazy /
Vector Paintings
12-23

Špička Ledovce /
The Tip Of The Iceberg
24-25

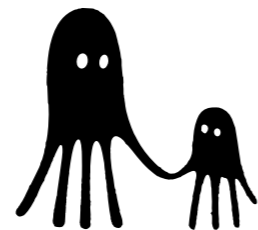
Modus operandi
26-33

BLAcKbLiCk
52-53

Tvrz 3000
54-55

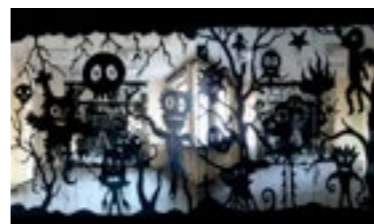

Night Visitors
34-51

- miss Y **56-57**
- Z lásky / With love **58**
- mrzáček / little cripple **59**
- miss_ONION **60**
- Happy Birthday **61**
- Mr. Citro **62-65**
- Mr White **66**
- TO / IT **67**

mýdlo (pan doo)
68-69

Dům hrůzy /
Satan's Kindergarten
80-81

Vila Inga Bratislava
90-91

doostory
70-79

ENDLAND
82-89

Landscape
94-95

Master Blaster (META FIGHT)

Tvorba Petra Bařinky prezentuje prvky hry, dětské hry inscenované dospělým člověkem s jeho zkušenostmi, s jeho traumaty a jeho fantasmaty ve škále od pudu slasti k pudu smrti (ěros a thanatos). Výrazové prostředky pohádky zde slouží jiným cílům, než tvorbě pro děti. Nejsou to příběhy, jež zamlčují sexualitu a smrtelnost. Právě naopak! Vizualní naivita nechává rozehrát právě ta témata, která jsou ve vyprávění pro děti tabuizována. Je to odvrácená strana pohádky – místy inverzní, místy dokonce perverzní. Už v rané tvorbě autor například proměňuje ideální barevné prosluněné světy oněch amerických mravoučných pohádek pro nejmenší typu Teletubies v dějiště psychických traumat a ukazuje, jak se splněná přání mohou dramaticky změnit v noční můru (Mr. Citro, 2004). Nebo naopak, jak se noční divoký sen může završit happy endem (Bonne voyage, 2005). Prostřednictvím naivního výrazu Petr Bařinka zesiluje děsivé momenty, směřuje diváky přímo do středu temného lesa nebo doprostřed vytěsněných (sexuálních) obsesí městského života (Strašáci, 2007), přivádí nás do nitra gigantické lebky na konec světa (Welcome to Endland 2010), na podivnou planetu (Planet Magnet 2012), rozehrává témata apokalypsy (Modus Operandi 2012), do opuštěného světa socialistické modernity, který je již jen místem paměti obývaným přízračnými bytostmi (Night Visitors 2013; Dark Memory 2014).

Přítomná expozice nazvaná MASTER BLASTER nás (skrže odkaz na videohru z roku 1988) neomylně zavádí do imaginace odvozené od herních světů. V rodokmenu autorovi nezaměnitelné vizuality lze vystopovat estetiku retro-her, estetiku herních automatů. Snadno získáte pocit, že jste se ocitli uvnitř obrovského blikajícího flipru plného gravitačních jam, kosmických raket xenonů a obřích lebečních kostí, ve světě arkádových her typu Space Invaders nebo v dalších raných videohrách využívajících schématických vektorových zobrazení. Vše vyrůstá z této divoké estetiky populární kultury, avšak stává se „velkou hrou“ a přerůstá v princip či symbol světa.

Art as a meta-game

Autor vytváří vizualní soustrojí mezi hrou, uměním a reálným životem. Lze si tedy klást otázku po vztahu mezi lidským životem a uměním jako takovým. Pro někoho je umění cestou k nazření podstat (metafyzika), pro jiné je způsobem, jak dávat na odiv svrchovanost lidí s láskou k umění. Avšak zde je umění něčím jiným, je herním zrcadlem zkušenosti, je něčím, co doprovází život jako jistý meta-komentář. V tomto pojetí se umění potkává s herním zdvojením reality. Zavádí nás do světa, ve kterém je možné úplně vše, protože je vše jen jako, vše je jen obraz. Dýmka z obrazu není dýmku, ale obrazem dýmky. Je to tedy svobodný prostor hry, je to meta-hra (nikoli meta-fyzika), prostor, v němž bez zábran může dojít k návratu vytěsněného. Hra je v díle Petra Bařinky ústředním principem. Nejen, že autor pracuje formou hry, ale hra je samotnou substancí jeho vizualního projevu.

Life as a meta fight

Autor imaginativně rozvíjí herní světy do různých situací odrážející mnohdy krutou zkušenost. Pokud ale spolu s ním pochopíme celý život jako hru, pak dokážeme lépe snášet surovost života. Vše je jenom jako. Ve hře je tak jednoduché jít a střílet do davu. Run and gun! Ale pozor, nelze to naopak. Hrůza musí zůstat iluzivní. Není radno zacházet se životem, jako by to byla hra. Tam, kde přichází moment fyzické smrti, tam končí hra a začíná reálno. GAME OVER! Bez odvolání, bez restartu. No reload! Není možné hrát znovu. Představa reinkarnace nemůže sloužit jako alibi. O to ale nejde. To, co se zde nastoluje je téma ambivalence hry a skutečnosti. Skutečnost není nikdy úplně skutečná a hra není nikdy úplně hra. Skutečnost je hra, drží pohromadě jen díky iluzím. Jsme uploadováni a vrženi do bitevního pole. Co zbývá? Drop dead! – Or become a MASTER BLASTER.

Michal Tošner, kurátor výstavy

Petr Bařinka

(9.1.1979, Zlín)

Vzdělání:

2011-2015 / Vysoká škola Výtvarných Umení v Bratislave /

postgraduální studium ateliér malba 4, prof. Ivan Csudai

2000-2007 / Vysoká škola Uměleckoprůmyslová v Praze

2002-2007 / ateliér sochařství 1, prof. Kurt Gebauer

2000-2002 / ateliér ilustrace a grafiky, prof. Jiří Šalamoun

2004 / stáž Akademie Umění v Athénách, sochařský ateliér

prof. George Lappas

Ceny a ocenění:

2009 / Cena NG 333 pro umělce do 33 let

Samostatné Výstavy:

2015

MASTER BLASTER, ART salón S, Praha, CZ

2014

DARK MEMORY / Petr Bařinka / Michal Bôrik, Salon,

Nitranská Galeria, Nitra, SK

DARK MEMORY / Petr Bařinka / Michal Bôrik, Východoslovenská

galéria Košice, SK

2013

NIGHT VISITORS, Galerie Fons, Pardubice, CZ

BLAcKbLiK, Industrial Gallery, Ostrava, CZ

2012

MODUS OPERANDI, s Pavlem Strnadem, Galerie Kabinet T, Zlín, CZ

UFFOMIKS, s Kateřinou Bažantovou, Galerie Uffo, Trutnov, CZ

TVRZ 3000, Galerie Chodovská Tvrz, Praha, CZ

2011

PLANET MAGNET, FruFru Gallery, Bratislava SK

2010

WELCOME TO ENDLAND, Galerie Makráč, Praha, CZ

2006

MOOP, s Michalem Šmeralem, Galerie Půda, Jihlava, CZ

MORAL COMBAT, s Pavlem Strnadem, Galerie mladých, Brno, CZ

2005

BON VOYAGE, Galerie Nábřeží, Praha, CZ

2004

MR. CITRO PŘICHÁZÍ, Galerie A.M. 180, Praha, CZ

Skupinové Výstavy:

2015

VÝSTAVA FINALISTŮ ESSL AWARD 2015, Galerie Médium, Bratislava, SK

RETROSPECTIVEPREVIEW, Freshmen's, Bratislava, SK

2014

DRAK SE PROBOUZÍ, Národní Galerie v Praze, CZ

MULTIPOINT, Oravská Galeria, Dolný Kubín, SK

ROZMANITOST NUDNÁ, Slovenská Národná Galéria, Bratislava, SK

MULTIPOINT, Galeria SPP, Bratislava, SK

SPEICHERN UNTER..., mo.e contemporary, Vídeň, AT

MULTIPOINT, Slovenský institut Varšava, PL

2013

FAKT A FIKCE, Galerie Sýpka, Valašské Meziříčí, CZ

ArtD. No.1 Umelci s titulom artis doctor, Stredoslovenska

Galeria, Banská Bystrica, SK

ArtD. No.1, Dom Umenia, Bratislava, SK

SSPIRIT, Galerie SPP, Bratislava, SK

2012

SOCHA A OBJEKT, Hvezdoslavovo námestie, Bratislava, SK

NĚKDO SE DÍVÁ, Divadlo Reduta, Brno, CZ

V BETLÉMĚ VEŠKERÉ / Kurt Gebauer a jeho žáci,

Galerie Jaroslava Frágnera, Praha, CZ

2011

DOM HROZY, FruFru gallery, Bratislava, SK

UNKNOWN AREA, Kunstverein Graz, Regensburg, DE

2010

SOUČASNÁ MALBA A SOCHA, NG Veletržní Palác, Praha, CZ

PARÁDNÍ PŘÍBĚH NĚKOGO JINÉHO, Galerie Orlovna Kroměříž, CZ

SYMPOZIUM MULTIPOINT, Galerie Univerzum, Nitra, SK

MÁDEL KNÖDEL, Kurt Gebauer, studenti a absolventi,

Ambasáda ČR Vídeň,

2009

5. ZLÝNSKÝ SALÓN MLADÝCH, KGVUZ Zámek, Zlín, CZ

ANIMO ANIMA – Kurt Gebauer, studenti a absolventi,

Galerie Albertovec, CZ

VZKAZY ŘÍŠE STŘEDU, Zámecký mlýn, Jindřichův Hradec, CZ

Výstava finalistů ceny NG 333, NG Veletržní Palác, CZ

Master Blaster (META FIGHT)

Petr Bařinka's work evokes a feeling of a children game. Yet it is a game produced by an adult with experience, lived traumas and fantasies on a scale of desire of pleasure to desire of death (eros and thanatos). Formal resources of a fairy tale are meant for a different audience than children. They are not the stories that withhold sexuality and mortality. On the contrary! Visual naivety lets play the topics that are taboo in fairy tales. It is the reverse side - here inverse there perverse.

In his early work he already changes the ideal sunny worlds of moral cartoons for the youngest such as Teletubbies into a venue of psychological traumas and shows how dreams come true can easily turn into nightmares (Mr. Citro, 2004). It also shows how a wild dream can finish with a happy end (Bonne voyage, 2005). Through a naive look Petr Bařinka strengthens terrifying moments, leads the viewers into the centre of a dark forest or amidst displaced (sexual) obsessions of a city life (Strařáci, 2007), he leads us into the core of a gigantic skull at the end of the world (Welcome to Endland, 2010), onto an abandoned world of socialistic modernity, which is now only a place of memory inhabited by spectral creatures (Night Visitors, 2013; Dark Memory, 2014).

The present exposition called MASTER BLASTER takes us (referring to a videogame from 1988) right to the imagination derived from game worlds. In the history of the author's unmistakable visuality we can trace the aesthetics of retro-games and gaming machines. Easily we can get the feeling of being caught up in a huge flashing gaming machine full of gravitational holes, comic xenon rockets, in a world of arcade games such as Space Invaders or in other earlier videogames using schematic vector imaging. Everything has its root in this wild aesthetic of popular culture, which it elevates to the "big game" that grows to be a principle and a symbol in the world.

Art as a meta-game

Author creates a visual linkage between the game, art and real life. It raises the question about the relationship between art and human life. For someone art is a way of seeing the essence (metaphysics), for others it is a means of showing the dominance of people who love art. In spite of all that here art is something different, it is a gaming mirror of reality, it is something that accompanies life as kind of a meta-commentary. In this interpretation art meets with the playful doubling of reality. It takes us to a world, where anything is possible because everything is abstract, everything is just a reflection. A pipe in the picture is not a pipe, but just a reflection of a pipe. It is a free game space, it is a meta-game (not meta-physics), a space, where without any restraints the displaced can return. Game is in Petr Bařinka's work the main motive. Not only does the author work using the game but the game itself is the substance of his visual expression.

Life as a meta-fight

Author imaginatively develops gaming worlds into different situations often reflecting cruel experience. But if we took whole life as a game like he does, then we could withstand the cruelty of life much better. Everything is just a game. In a game it is easy to go and shoot into a crowd. Run and gun! But beware, you can't do it the other way around. The horror must stay an illusion.

It is not suggested to treat life like a game. There, where the moment of physical death comes to play, the game ends and reality begins. GAME OVER! No withdrawal, no restart. It is not possible to play again. The thought of reincarnation cannot serve as alibi. It is not about that. That what is served here is the topic of ambivalence of game and reality. Reality is never completely real and a game is never fully a game. Reality is a game that is held together by the ropes of illusion. We are uploaded and thrown into the battlefield. What remains? Drop dead! - Or become a MASTER BLASTER.

Michal Tořner, curator

Petr Bařinka

(9.1.1979, Zlín)

Education:

2011- 15 / ACADEMY OF FINE ARTS AND DESIGN,
BRATISLAVA / postgraduate studies
painting studio 4, prof. Ivan Csudai
2000-07 / ACADEMY OF ART, ARCHITECTURE AND DESIGN,
PRAGUE
2002-07 / sculpture studio, prof. Kurt Gebauer
2000-02 / illustration and graphic studio, prof. Jiri Salamoun
2004 / ACADEMY OF ARTS IN ATHENS, sculpture studio,
prof. George Lappas

Awards:

2009 / Laureate of NG 333, National Gallery Prague Award

Individual exhibitions:

2015

MASTER BLASTER, Art Salon S, Prague, CZ

2014

DARK MEMORY, with Michal Borik, East Slovak Gallery, SK

DARK MEMORY, with Michal Borik, Nitranska Gallery, SK

2013

NIGHT VISITORS, Fons gallery, Pardubice, CZ

BlAcKbLiK, Industrial gallery, Ostrava, CZ

2012

MODUS OPERANDI, with Pavel Strnad, Kabinet T gallery, Zlin, CZ

UFFOMIKS, with Katerina Bazant, Uffo gallery, Trutnov, CZ

TVRZ 3000, Chodovska Tvrz gallery, Prague, CZ

2011

PLANET MAGNET, FruFru gallery, Bratislava SK

2010

WELCOME TO ENDLAND, Makrac gallery, Prague, CZ

2006

MOOP, with Michal Smeral, Puda gallery, Jihlava, CZ

MORAL COMBAT, with Pavel Strnad, Mladych gallery, Brno, CZ

2005

BON VOYAGE, Nabrezi gallery, Prague, CZ

2004

MR.CITRO IS COMING, A.M. 180 gallery, Prague, CZ

Group exhibitions:

2015

ESSL AWARD FINALISTS, Medium Gallery, Bratislava, SK

RETROSPECTIVEPREVIEW, Freshmen's, Bratislava, SK

2014

THE WAKING DRAGON, National Gallery, Prague, CZ

MULTIPOINT, Orava Gallery, Dolny Kubin, SK

DIVERSITY REQUIRED, Slovak National Gallery, Bratislava, SK

MULTIPOINT, SPP gallery, Bratislava, SK

SPEICHERN UNTER....., mo.e contemporary, Vienna, AT

MULTIPOINT, Slovak Institute, Warsaw, PL

2013

FACT/FICTION, Sypka Gallery, Valasske Mezirici, CZ

ArtD. No1, Kunsthalle, Bratislava, SK

SPPIRIT, SPP gallery, Bratislava, SK

2012

SCULPTURE AND OBJECT, Hviezdoslav námestie, Bratislava, SK

SOMEBODY IS LOOKING, Reduta theatre, Brno, CZ

IN BETLEM EVERYTHING / Kurt Gebauer and his students,

Fragner gallery, Prague, CZ

2011

HAUNTED HOUSE, FruFru gallery, Bratislava, SK

UNKNOWN AREA, Kunstverein Graz, Regensburg, DE

2010

CONTEMPORARY CZECH PAINTING AND SCULPTURE,

National Gallery Prague, CZ

SUPERB STORIES OF SOMEONE DIFFERENT,

Orlovna Gallery, Kromeriz, CZ

MULTIPOINT SYMPOSIUM, Universum Gallery, Nitra, SK

MÄDEL KNÖDEL, Kurt Gebauer, students and graduates,

Czech Embassy Vienna, AT

2009

5TH SALON OF YOUNG ARTIST IN ZLIN, House of arts, Zlin, CZ

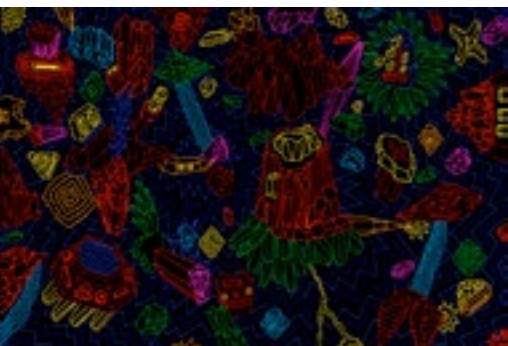
ANIMO ANIMA – Kurt Gebauer, Students and Graduates,

Albertovec gallery, CZ

MESSAGES FROM MIDDLE EMPIRE, Chateau mill,

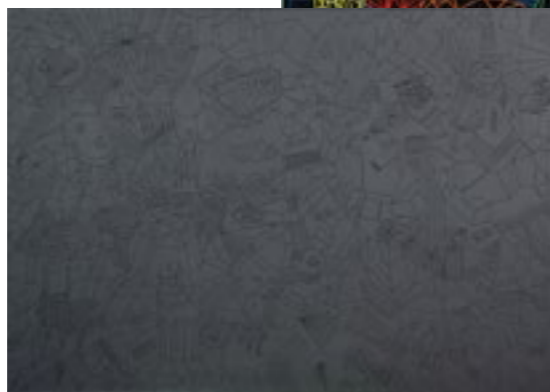
Jidrichuv Hradec, CZ

333, National Gallery, Prague, CZ

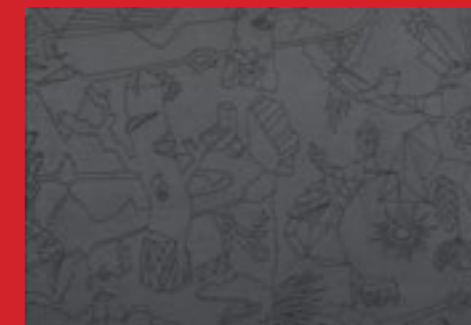

Série Vektorové Obrazy vzniká od roku 2012 vrámci mé doktorantské práce v ateliéru prof. Csudaie na VŠVU v Bratislavě. Téma mé dizertační práce je o podobnostech estetiky počítačových her 70. - 90. let 20. století s moderními a postmoderními díly světového malířství. Při vytváření obrazů pracuji se spontánní kresbou, kterou vytvářím na nenašepované plátno a následně ji vyšívám černou vlnou. Vyšívání jsem zvolil jako paralelu k práci s vektorovými linkami v grafickém programu adobe illustrator. Díky tomu, že je vyšitá linka stále stejná, dokonale imituje práci s počítačem. Výslednou kresbu přetírám silnou vrstvou černé barvy a poté vytahuji barevně tenkým štětcem plastické linie, vznikají tak propracované mapy imaginárních světů neexistujících videoher.

Vektorové Obrazy / Vector Paintings

12

The Vector Paintings series has been developed since 2012 within my postgradual studies at the studio led by prof. Csudai at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Slovakia. The topic of my dissertation work is on the similarities of the aesthetics of the computer games from the 70s to the 90s of the 20th century with the postmodern world artworks. While creating the paintings I work with the spontaneous drawing drawn on the uncoated canvas and embroidered with the wool. I have chosen the embroidery as a parallel to the vector lines in the graphic program Adobe Illustrator. Thanks to this the embroidered line is always the same and perfectly immitates computer work. The final drawing and embroidery is painted with a thick layer of black colour and the embroidered lines are consequently painted over with colours and a thin brush. In this way I create sophisticated maps of the imaginary worlds of the non-existing video games.

13

In The Dark Crystal II (2012)
vlna a akryl na plátně /
wool and acrylic on canvas
140x200cm

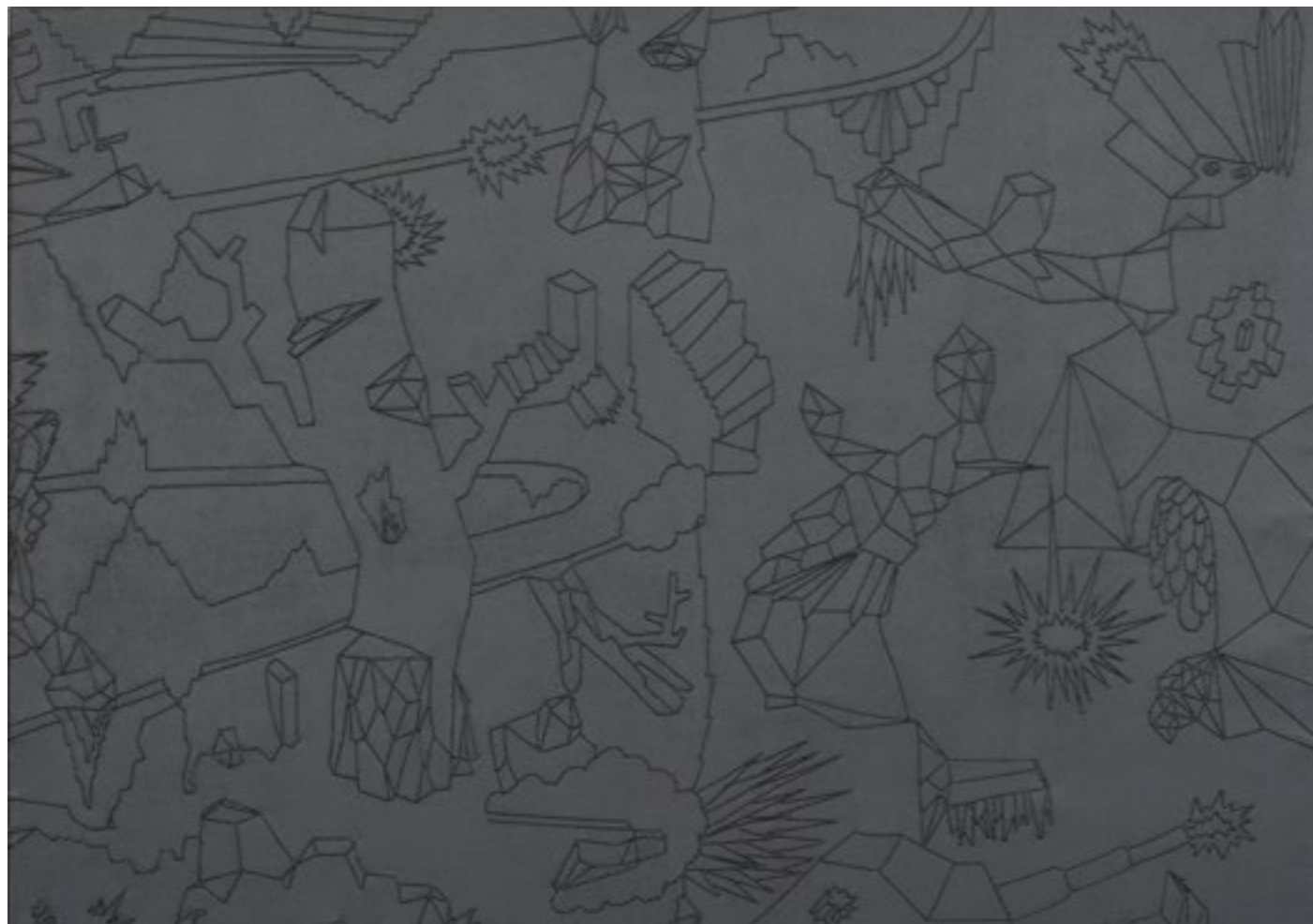

In The Dark Crystal (2012)
vlna a akryl na plátně /
wool and acrylic on canvas
140x200cm

Complicated Structure No. 1
vlna a akryl na plátně /
wool and acrylic on canvas
140x200cm

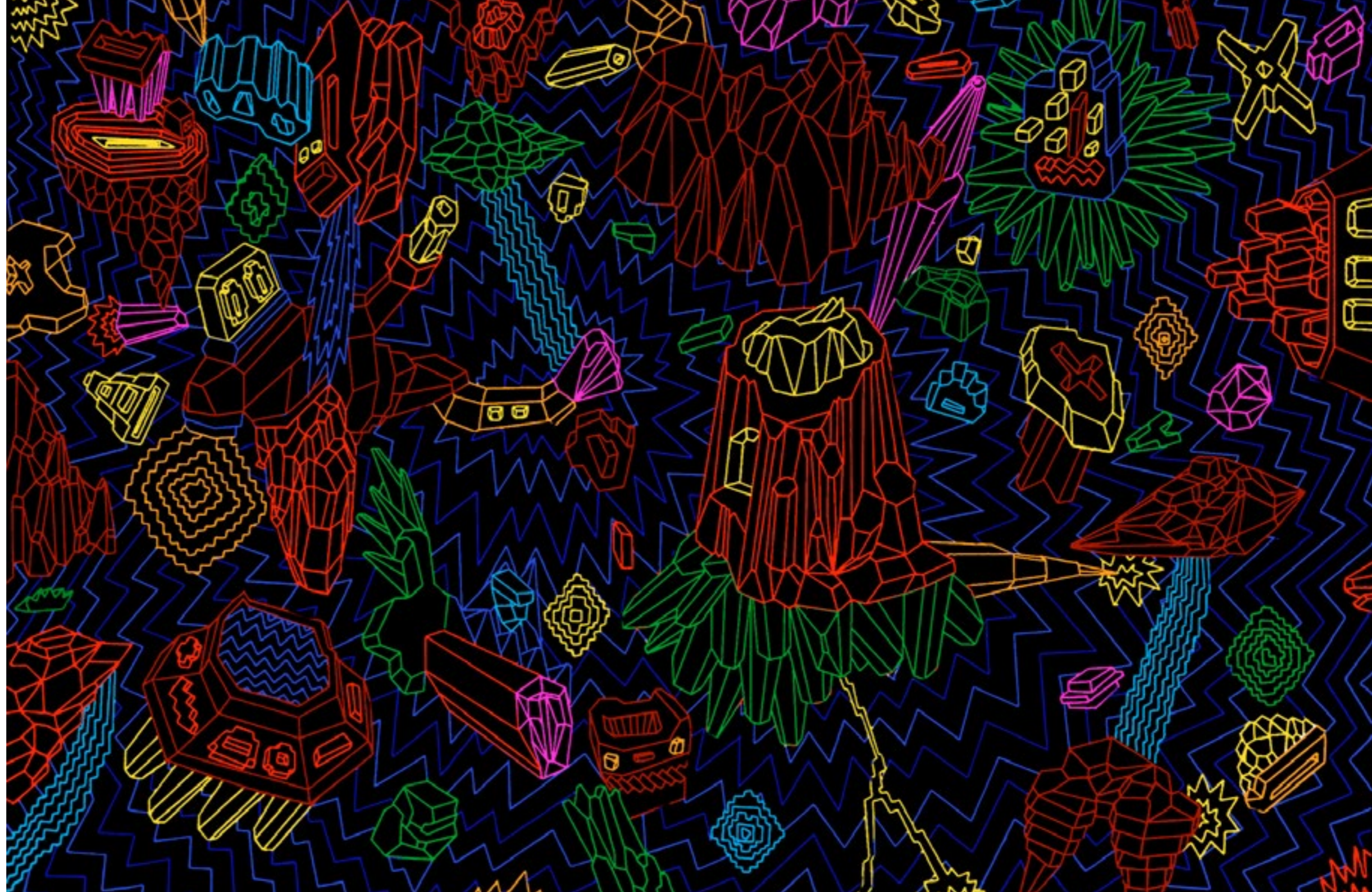

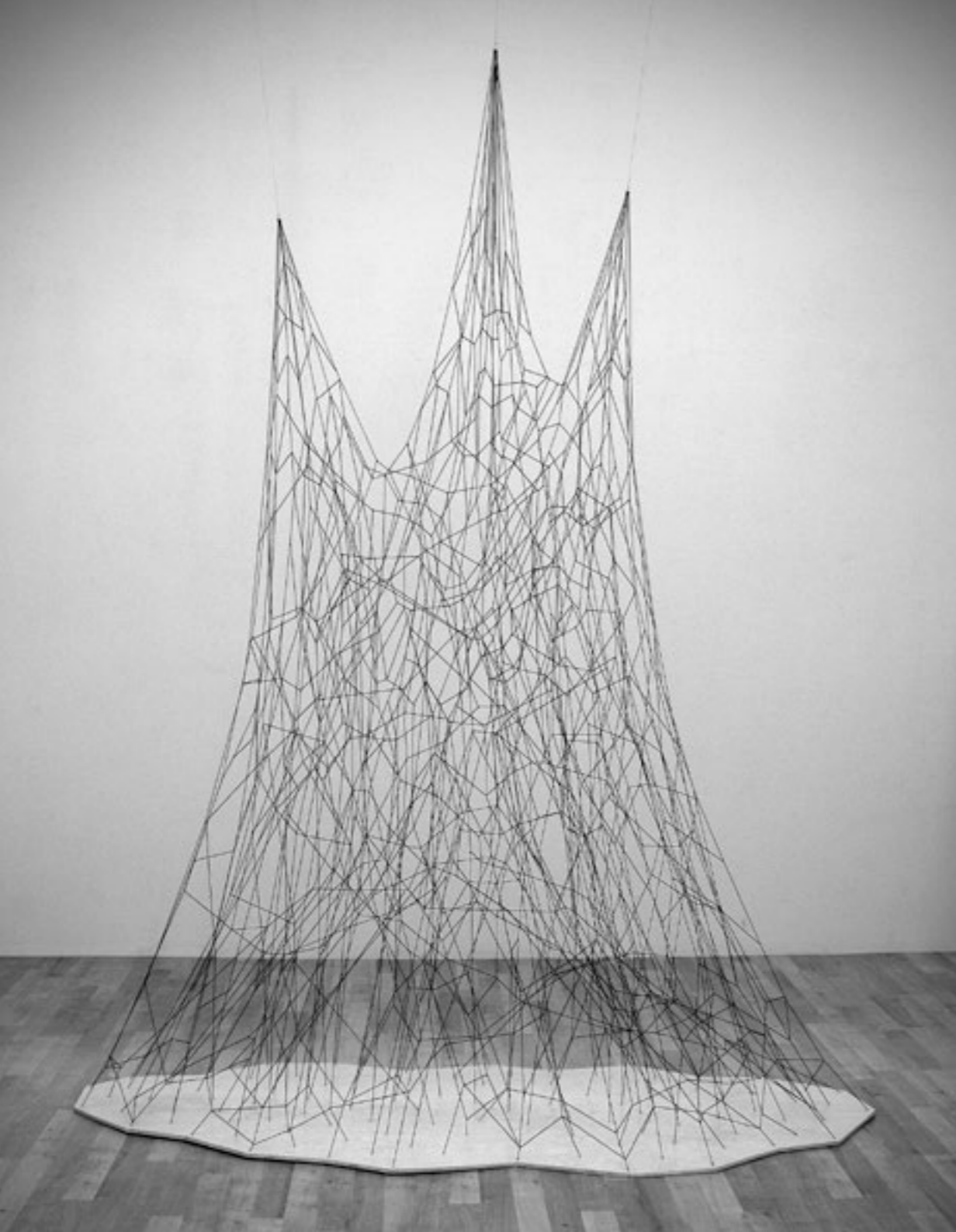
Dark (2012)
vlna a akryl na plátně /
wool and acrylic on canvas
90x120cm

Darkland / 2013
vlna a akryl na plátně /
wool and acrylic on canvas
200x300cm

Master Blaster (2014)
akryl a vlna na plátně /
wool and acrylic on canvas
100x150cm

Špička Ledovce / The Tip Of The Iceberg

Pavučina spletená z vlny vytváří prostorovou krystalickou strukturu, pro niž byly inspiračním zdrojem počítačem generované krajiny v 8 bitových počítačových hrách, které s pomocí vektorových čar vytvářeli iluzi prostoru.

Instalace je z cyklu mých nejnovějších prací, ve kterých budují trojrozměrné objekty z jemných materiálů, jako vlna, kterou v prostoru "kreslím" struktury objektů, jde mi o vytvoření iluze kréhkého světa, který může být velice snadno zničen.

The cobweb made of wool forms the spatial crystallic structure inspired by the computer generated landscapes in 8 bit computer games that created the illusion of space with the help of the vector lines.

The installation is from my most recent series in which I create 3D objects from gentle materials such as wool, with which I draw the structures of the objects. I aim at creating the illusion of a gentle world that can be very easily destroyed.

Špička Ledovce /
Tip Of The Iceberg (2014)
vlna, překližka, drát
wool, plywood, wire
250x190x90cm

Modus operandi

Modus Operandi

měla být původně společná akce dvou autorů Petra Bařinky a Pavla Strnada. Její přípravu však narušila tragická událost. Jeden z autorů – Pavel Strnad – nečekaně ukončil svůj život (1977 – 2012). Proto se původní koncept změnil v Bařinkovu prostorovou instalaci s využitím kreseb z pozůstalosti náhle zesnulého přítele. Akce se stala vyjádřením pocitu smutku a uctěním památky.

Bařinka pokryl celou jednu místnost temnou malbou, která nás provádí po odvrácené straně světa. Je to převrácený svět, svět převrácených lodí, aut a autobusů, spadlých letadel. Na základě formy bychom tuto malbu mohli zařadit do řady děl světových autorů, která bývá někdy označována souborným názvem „dooms- day art“ a někomu možná připomene Gondryho žertovnou „disastrologii“ z filmu Nauka o snech. Den zkázy, poslední soud či apokalypsa představuje nejen téma, ale specifickou dynamiku forem. Nacházíme ji například v „Posledním soudu“ Hieronyma Bosche, v „Triumfu smrti“ Petra Breugela a nověji u bratrů Chapmanů či u Douglase Gordona. Vždy zde nalézáme groteskní převrácení očekávaných forem. Karnevalová mutace tělesnosti a hmoty připomíná křehkost lidského světa. Vyvolává současně děs i smích. Zdá se mi, že Petr Bařinka za svůj modus operandi zvolil hravou formu, která umožňuje zpracovat i ty nejtragičtější události v našich životech. V kontrastu k monumentální a přes-

to pietní černo-šedé malbě vynikaly drobné kresby Pavla Strnada zakomponované do prostoru malby, čímž vznikl mezi oběma autory dialog, který již jinak bohužel není možný.

Druhá galerijní místnost byla oproti tomu bílá a byly v ní nainstalované Strnadovy černé kresby. Bařinka tyto kresby protkal nepravidelnou horizontální sítí černých vláken, jakousi krystalickou krajinou či ri-zomou. Divák si musel najít své místo mezi vlákny, aby si mohl kresby prohlédnout. Strnad stále výrazněji směřoval od světa snových a fantazijních figur, k jejich mutacím. V tomto gestu bychom mohli vidět onen zvláštní proces „stávání se jiným, stáváním se zvířetem“ (jak o tom hovořili Deleuze s Guattarim). V jeho pozdních kresbách se pak zhmotňuje rozplývání forem, které byly nahrazeny abstraktními liniemi. Jako by se samotné mizení formy stávalo obsahem. Výraz tak vyústil do rytmických linií a mračen nabitých fyzickou i duševní energií. Tato

vůle vymanit se z forem napovídá, že pro autora možná bylo lepší „chtít nic, než nic nechtít“. Estetika mizení dala nakonec zmizet samotnému autorovi. Kresby se tak bezděčně staly zprávou o jeho zmizení. Instalace MODUS OPERANDI se ve svém celku stala působivým mementem.

PhDr. Michal Tošner, Ph.D

MODUS OPERANDI should have been a co-production of two artists – Petr Bařinka and Pavel Strnad. The preparations were disrupted by the tragic incident. One of the artists – Pavel Strnad – suddenly terminated his life (1977 – 2012). Therefore the previous concept transformed into Bařinka’s site specific installation using of the drawings from the left estate of his suddenly deceased friend. The installation became an expression of grief and memorialization.

Bařinka covered one whole room in dark painting that shows us

the other side of the world. There is an upside down world, the world of turned over ships, cars and busses, aircrafts. Based on the form this painting could be put into the world of art that is sometimes titled „dooms-day art” and may remind us of Gondry’s „disastrology” in the Science of Sleep. The dooms day, the last judgement or the apocalypse refers not only to the topic, but rather to a specific dynamics of shapes. We can find it for example in the „Last judgement” by Hieronymus Bosch, in the „Triumph of death” by Peter Breugel and more recently in the artwork

by the Chapman brothers or Douglas Gordon. Every-time we can find the grotesque reversal of expected forms. Carnival mutation of the sensuous and substance reminds of the fragility of the human world. It produces eeriness and laughter at the same time. It also feels like Petr Bařinka has chosen a playful game for his MODUS OPERANDI that enables him to process even the most tragic situations in our lives. In the contrast to the monumental and nevertheless pious black and grey painting excelled the tiny drawings by Pavel Strnad inserted into the space of the painting and in this way there was a dialogue created that sadly is not possible to lead anymore.

The second room of the gallery was on the contrary white and there were installed Strnad’s black paintings. Bařinka thread these paintings with the irregular black horizontal cobweb, a crystalline landscape or rizoma. The percipient had to find his or her way through the thread to look at the drawings more closely. Strnad more significantly moved from the world of dreamlike and fantasy figures towards their mutations. In this gesture we can see that strange process of „becoming another self, becoming the animal” (according to Deleuze and Guattari). In his late drawings the melting of forms is being materialized, as they were substituted by the abstract lines. As if the melting of the form itself was becoming the content. The expression eventuat-

ed into the rythmical lines and clouds loaded with physical and mental energy. This will to escape the form tells us that it was probably better for the author to „want nothing than not to want anything”. The aesthetics of melting has finally enabled the author to vanish himself. The drawings therefore became the message of his disappearance.

The MODUS OPERANDI installation became as a whole a very appealing memento..

PhDr. Michal Tořner, Ph.D

NIGHT VISITORS

34

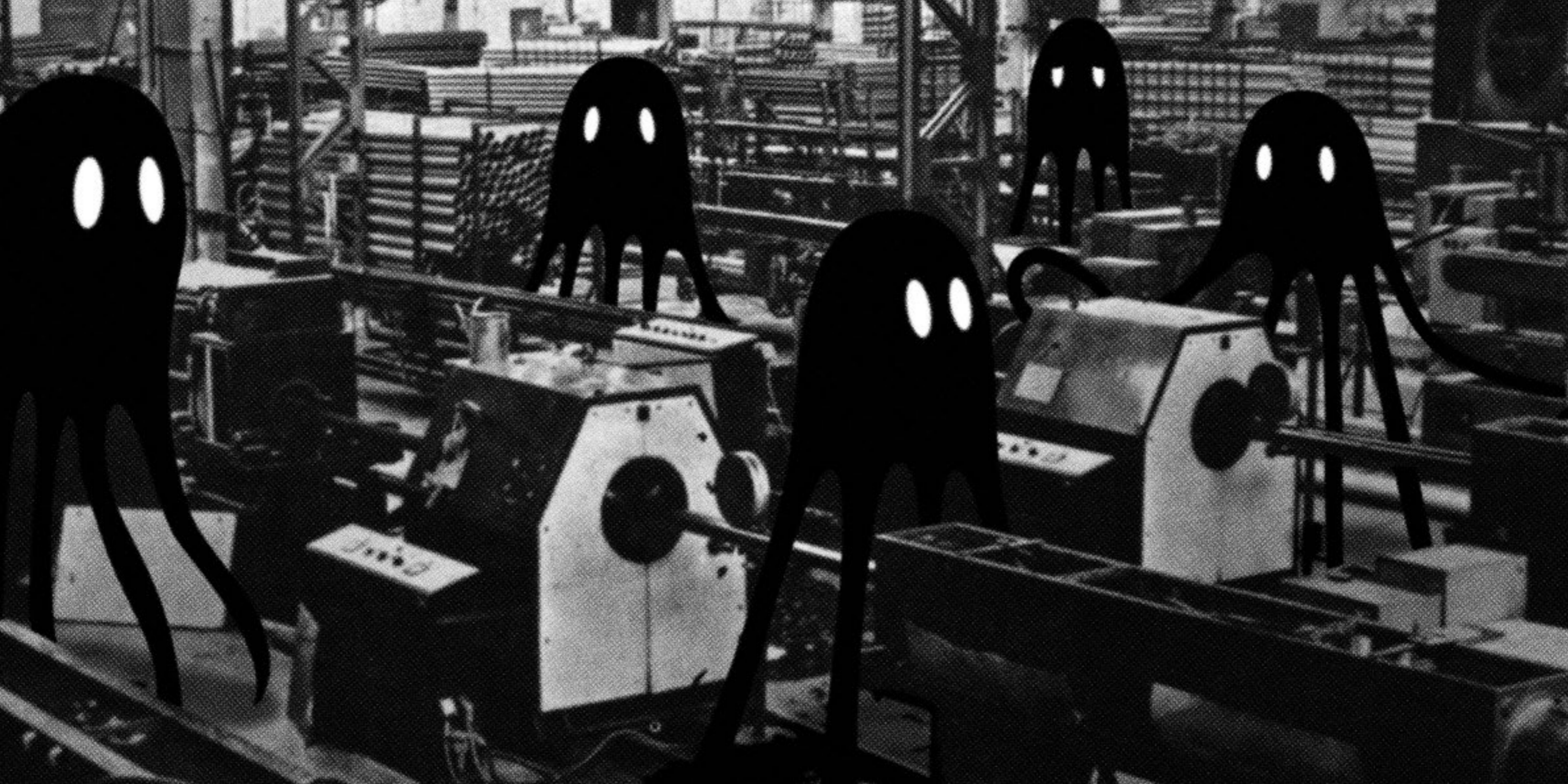
Cyklus Petra Bařinky s názvem NIGHT VISITORS novým způsobem rozvíjí autorem obývané pole. Nočními návštěvníky jsou temné bytosti, možná nehmotné stíny připomínající pohádková strašidla, přízraky, které do noční tmy projektuje dětská fantazie. V jakém prostoru se však tyto návštěvníci pohybují? Kde je toto vizuální místo vizitorů – tedy vidoucích bytostí, které si v temnotách svítí očima? Grafická forma a barevnost nás ponouká k tomu se ptát nejen na to v jakém prostoru, ale také v jakém čase se tyto noční návštěvníci pohybují. Nepochybně je to noc, tma, v níž přestávají být zřetelné barvy. Je to zároveň čas uzavřený, minulý, čas ze kterého se jeho obyvatelé již odstěhovali, odešli a zhasli. Jakoby tento opuštěný čas zůstal v jiné rovině jako paralelní vesmír, jenž je obýván již jen stíny vzpomínek, myslí, jež se zapomněly v jiné době, přízraky vyhaslých životů a duší naplněných nostalgii po ztraceném světě. Tyto bytosti bydlí v tomto časoprostoru, zatímco lidé žijí v jiném světě. Z grafiky vystupuje tato heterogenita časů. Z bloků minulosti kdesi mimo zůstává paralelní vesmír. Fotografické dokumenty dobové architektury často vyobrazované zcela bez života a zcela bez lidí, prázdné plovárny, prázdné obchody, prázdné továrny a prázdné hotelové pokoje působí mrazivým dojmem. V prostředí tohoto opuštěného světa se v autorově mysli zjevují noční návštěvníci. Je to většinou prostředí socialistické moderny bývalého Československa 70. a začátku 80. let, doba autorova dětství, ke které se vrací, dívá se na ni zpětně pohledem dospělého a spatřuje v ní strašidla, které si vymyslel již tehdy, když byl dítětem.

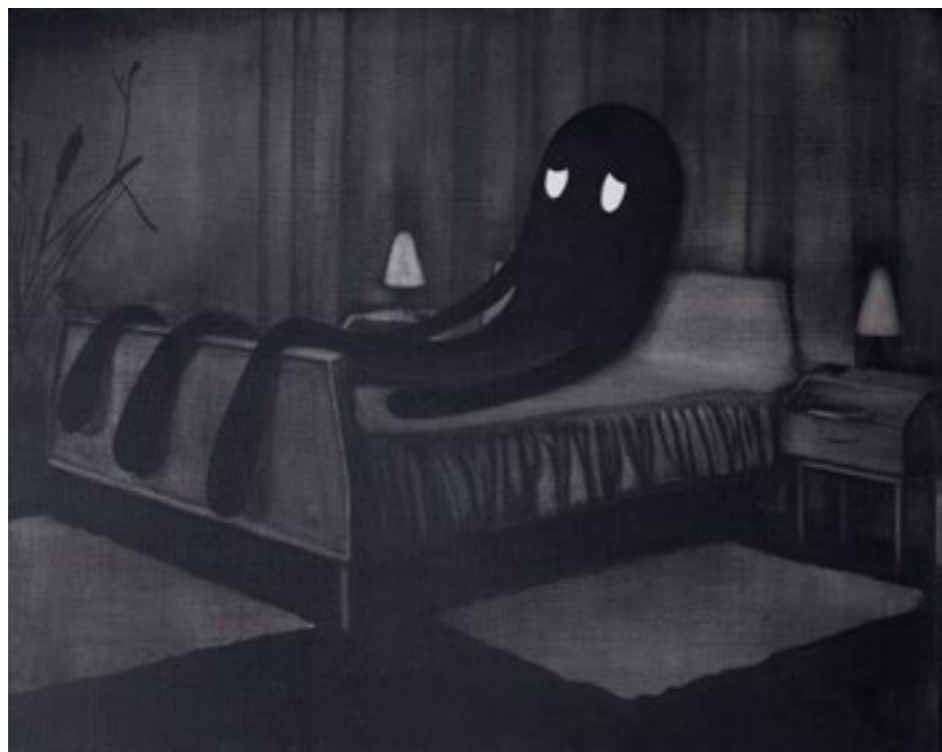
PhDr. Michal Tošner, Ph.D

NIGHT VISITORS - the series by Petr Bařinka - in a new way develops fields occupied by the author. Night visitors are dark creatures, perhaps intangible shadows reminding of fairytale ghosts projected into the darkness by the child's phantasy. But in which space are these creatures moving? Where is the visual space of the visitors, seeing creatures glowing in the darkness with their shining eyes? Graphic form and colours is urging us to ask not only in which space, but also at what time do these night visitors come? Undoubtedly it is the night, darkness, in which the colors cease to be clear. It is also the past from which its residents already moved out and turned off. As if this time stayed in the other level as a parallel universe, which is populated only by the shadows of memories, the minds, forgotten in another time, the ghosts of dead and souls filled with nostalgia for a lost world. These creatures dwell in this space-time, while people live in a different world. The heterogeneity of time is emerging from graphics. The parallel universe is remaining somewhere. Photographic documents of the contemporary architecture are often portrayed completely lifeless and without people, empty swimming pools, empty shops, empty factories and empty hotel rooms making a chilly impression. In this deserted world, there are night visitors unfolding in the author's mind. It's prevaingly the socialist environment of the former Czechoslovakia 70's and the beginning of the 1980's - the period of the author's childhood, to which he returns, looking back as an adult. He can see ghosts already created by him in his childhood.

PhDr. Michal Tošner, Ph.D

Pokojíček I (2013)
akryl na plátně /
acrylic on canvas
80x110cm

Pokojíček II (2013)
akryl na plátně /
acrylic on canvas
140x180cm

Nitra Landing (2014)

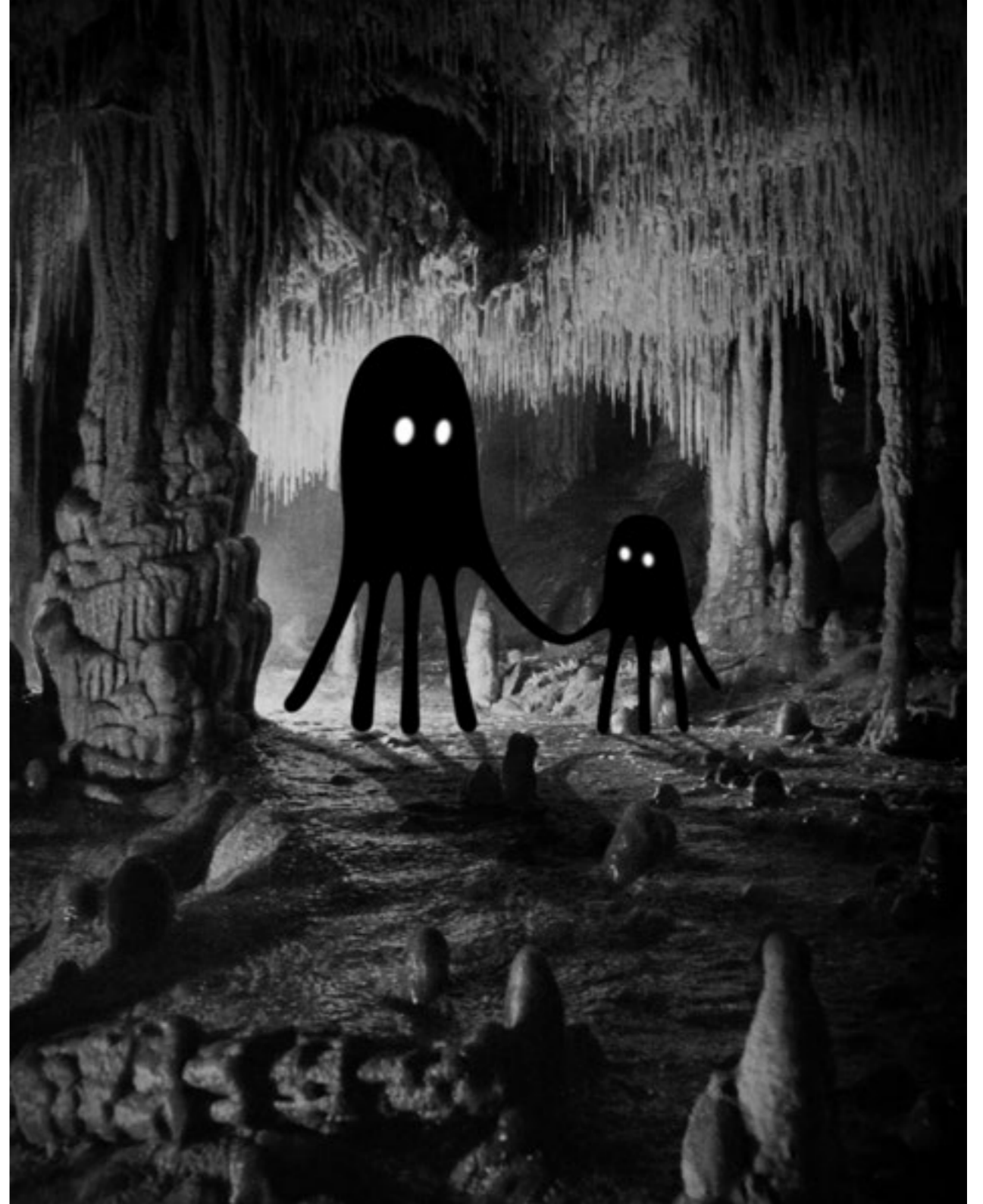
akryl na plátně /
acrylic on canvas
70x168 cm

Darking (2012)
Sítotisk na papíře /
screen printing on
50x100cm

Jeskyně (2014)
digitální tisk na banneru /
digital print on banner
180x140cm

Night Visitors (2013)

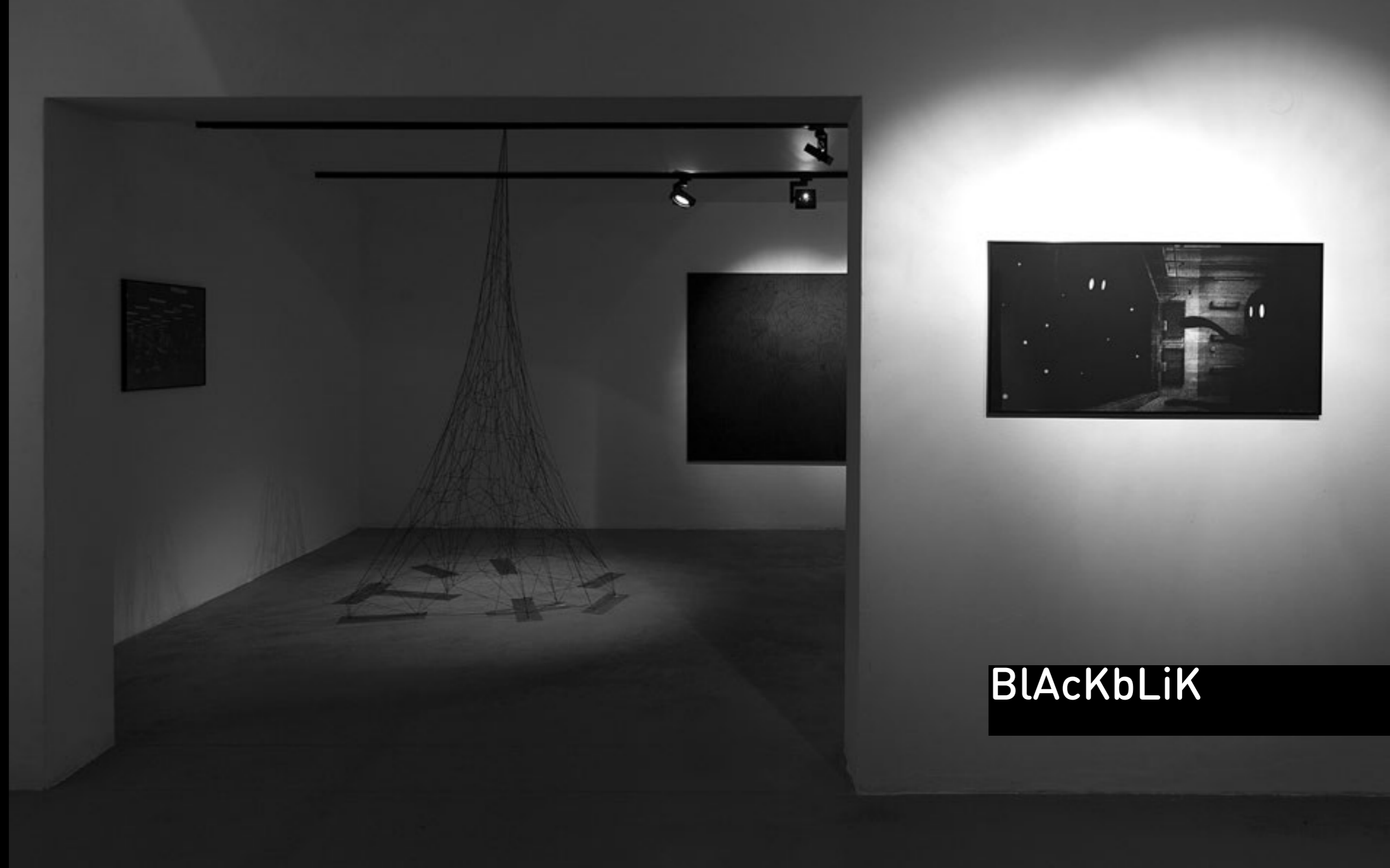
akryl a překližka /
acrylic and plywood
5x220x120cm

Vzpomínka na Budoucnost (2014)

digitální tisk /
digital print
80x110cm

Monochromní černá výstava BlAcKbLiK v ostravské Industrial Gallery v sobě spojovala dva z mých cyklů, na kterých pracuji od roku 2012. Night visitors, ve kterém umísťuji zvláštní černé bytosti do fotografií socialistické architektury Československa 70. let. Jde o strukturální, vyšívané monochromní obrazy, kde pomocí vlny a černé barvy vytvářím geometrické světy, vzdáleně připomínající mapy levelů starých počítačových her. BlAcKbLiK je jako černé bliknutí v pestrém barevném světě, který nás obklopuje.

Monochrome black exhibition BlAcKbLiK at Industrial Gallery in Ostrava connected two of my cycles I have been working on since 2012. Night visitors series in which I insert strange black creatures into the photographs of the socialistic architecture of the former Czechoslovakia' in the 70s. And the structural, embroidered monochrome paintings where with the help of wool and black colour I create the geometrical worlds distantly reminding of the maps of the levels of the old computer games. BlAcKbLiK is like black blick in the colourful world that is surrounding us.

BlAcKbLiK

Tvrz 3000

Projekt nástěnné malby Tvrz 3000 vznikl v roce 2012 pro galerii Chodovská Tvrz v prostorách Malé galerie. Jednalo se o autorskou utopistickou vizi budoucnosti středověké tvrze obklíčené betonovou džunglí sídliště Jižní Město.

The project of the mural Tvrz3000 was created in 2012 for the Small Gallery Chodovska Tvrz in Prague. It dealt with the individual utopist vision of the future of the medieval fortress surrounded by the jungle of the block of flats in the area Jižní město Prague.

Miss Y (2011)
polystyrén, laminát /
polystyren, fiberglass
370x220x150cm

Z lásky / With love (2007)
epoxid / epoxy
50x50x50cm

Mrzáček / Little cripple (2007)
kombinovaná technika,
polystyrén, polyester /
mixed media, polystyrene
polyester
150x50x30cm

Miss Onion (2003)
laminát / fiberglass
190 x100x100cm

Happy Birthday (2004)
kombinovaná technika,
polyester, ventilátor /
mixed media, polyster,
ventilator
300x100x100cm

Mr. Citro (2004)
kombinovaná technika,
polystyrén, polyester, PVC /
mixed media, polystyrene,
polyester, PVC
200x70x50cm

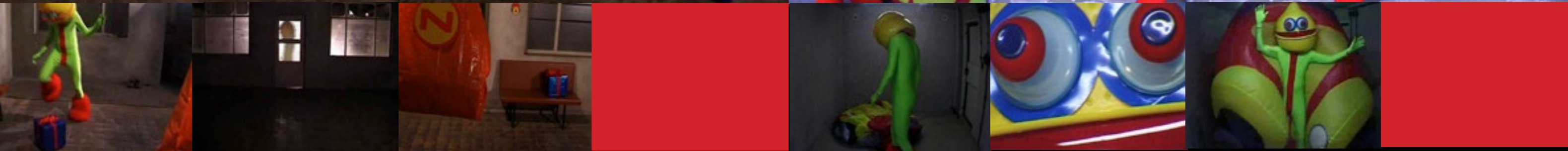
Dárek, Mr. Citro /
Present, Mr Citro (2004)
video 2:28

Auto, Mr. Citro /
Car, Mr. Citro (2004)
video 3:14

AUTO

DÁREK

Mr. White (2000)
polyester, PVC diody
polyester, PVC diodes
40x20x15cm

TO / IT (2007)
kombinovaná technika, polyester,
ventilátor, diody / mixed media, polyester,
ventilator, diodes
250x150x150cm

mýdlo (pan doo) (1999)
mýdlo / soap

Doo Story (2002)
Cyklus objektů a fotografií /
The cycle of objects
and photos

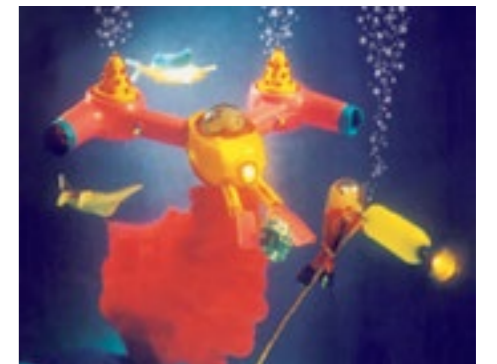

Doo Story (2002)

Cyklus objektů a fotografií /
The cycle of objects
and photos

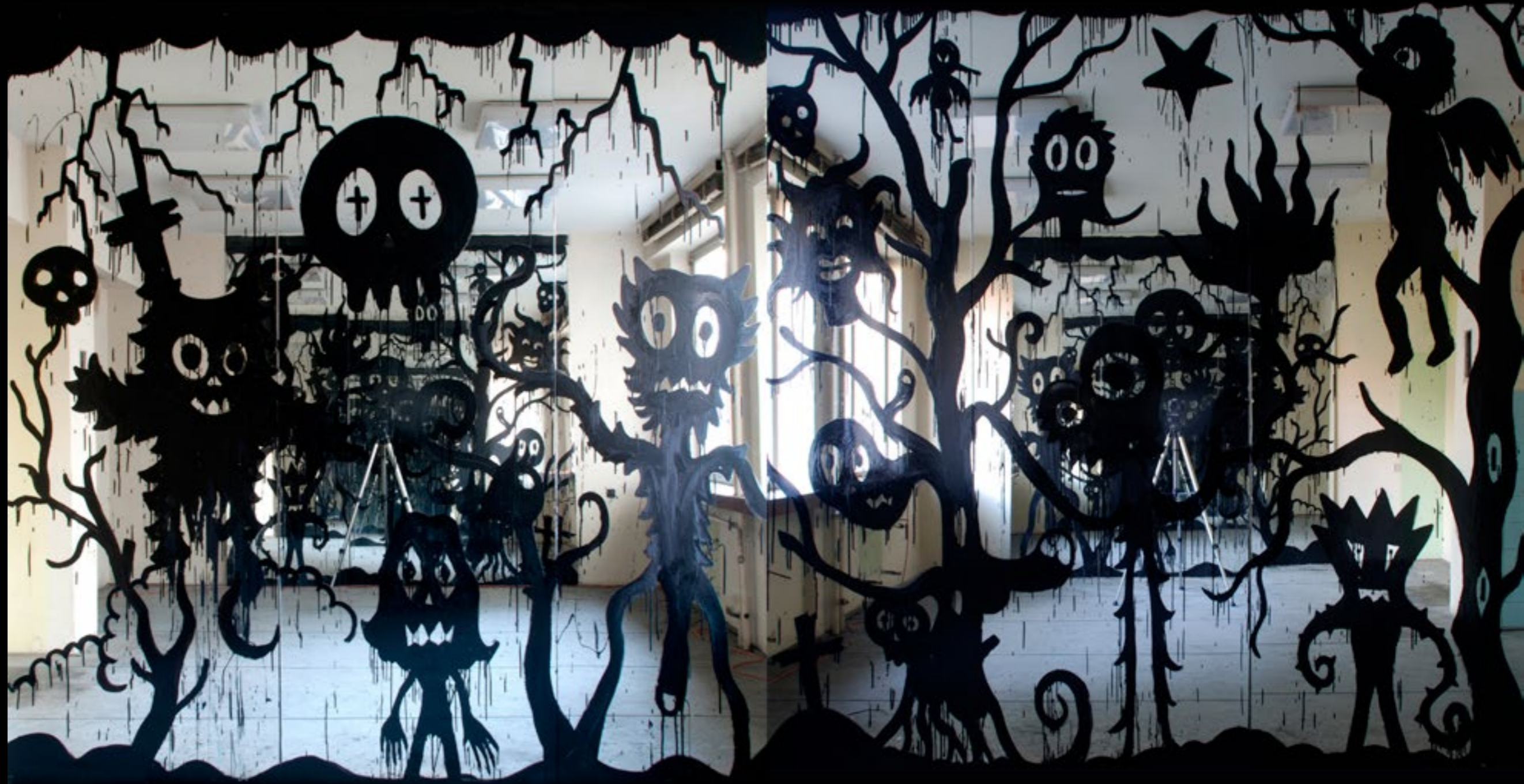

Dům Hrůzy /

Satan's Kindergarten (2011)

Zrcadlo a syntetická barva
(zničeno)

Site specific instalace
pro výstavu Dům Hrůzy
FruFru Gallery Bratislava 2011 /
Mirror and synthetic paint
(destroyed)
Site specific instalation
for the exhibition house of horrors
FruFru Gallery Bratislava 2011
2x250x250cm

Endland No2 (2010)
akryl na umakartu /
acrylic on desk
80x120cm

V tvorbě Petra Bařinky je kontinuálně rozvíjena velmi originální intuice, kterou autor ve svém díle stále ohledává a zhmotňuje. Jeho práce *Strašáci* (2007) nesla již všechny zárodky toho, s čím se setkáváme i v cyklu *Endland*. O *Strašácích* jsem napsal, že se jedná o uzavření děsivých výjevů vnějšího světa v lidské mysli. Bylo to první gesto dovnitř obráceného pohledu, v němž se snové prvky prolínají s reálnými figurami. V Bařinkově tvorbě nejde o čistě subjektivní výpověď. Spíš se tu děje pohyb synekdochy, v němž se dílo skrže dílčí vyjádření autora dotýká obecně lidské zkušenosti. Uskutečňuje se zde odkrývání antropologické konstanty „vnitřní zkušenosti“ – svrchovaného zavření očí, transgresivně odvráceného pohledu. Pregnantně toto gesto vyjádřil francouzský filozof Georges Bataille: „Kdyby člověk nezavřel suverénně oči, neviděl by nakonec to, co stojí za to, aby bylo viděno.“ (G. Bataille). V této inverzi pohledu lze spatřit „slunce, jež se otřásá, a velké oční víčko, které uzavírá svět“ (Foucault)

V přítomných nových artefaktech Petra Bařinky se oko dívá do nitra. Zhmotněn je tu obraz uvězněný v oku nebo je to dokonce jakési „oko otevřené uprostřed lebky, bílá koule uzavřená kolem noci, (...) černé jádro oka se rozlévá po světě jako pramen, který vidí, tj. osvětluje; rovněž však tak můžeme říci, že soustřeďuje všechno světlo světa do malé černé skvrny zorničky a zde ji mění v jasnou noc obrazu. Je zrcadlem i lampou; rozlévá světlo kolem sebe a v pohybu, který možná není protikladný, vrhá toto světlo do svých studnic“ (Foucault). Svět uvězněný za očním víčkem není zpracován vědomím a potlačen bdělostí. Obrací se „k nočnímu a hvězdnému nitru lebky, takže mu zevnitř ukazuje jeho slepý a bílý rub, právě tehdy uskutečňuje to, co je v něm nejpodstatnějšího: uzavírá se před denním světlem v pohybu, jenž vyjevuje jeho vlastní běl (ale ta je právě obrazem jasu, jejím odrazem na povrchu, třebaže právě proto s ním nemůže být ve styku a nemůže tuto běl ani sdělovat); okrouhlá moc zorničky je posílá k ústřední temnotě, kterou osvětluje svým jasem, vyjevujíc ji jakožto noc.“ (Fau-

cault) Jeskyně z kostí, svět noci se otevírá tam, kde končí bdělý svět. Tam kde končí denní svět, tam začíná *Endland*.

Máme před sebou svědectví pohledu obráceného k otiskům vnějších věcí ve vnitřním prostoru. Zobrazen je tu zhmotněný sen, noční imaginace a snění, negativ vnějšího světa, a řekněme ještě jednou: privátní a jedinečné autorovo vyjádření diváka vede k obecně antropologickému aspektu vidění, které se odehrává za zavřenými víčky. Neboť „...za okem, které vidí, je oko mnohem subtilnější, diskrétní a rovněž natolik čilé, že jeho vpravdě všemocný pohled prohryzává bílou bulvu vlastního těla; za ním je nové a za ním další, stále jemnější, a jejich substancí již není nic, než čirá průhlednost pohledu“ (Foucault). A je to právě energie pohledu, co je přímo substancí vystavených děl. Přítomné figury se vždy dívají. Jejich činností je pohled, pozorování. Díváme se na figury, které se sami dívají. Objevuje se zde i motiv tzv. rückenfigur – figury obrácené zády k pozorovateli,

kteřá se sama a spolu s námi dívá na výjevy v pozadí. Náš vlastní pohled pozoruje obraz, ale jsme v něm možná sami pozorováni, pozorováni ve svém spánku, protože, když spíme, naše domy v noci obcházejí „ti druzí“ – figury nevyzpytatelných pozorovatelů nás samých. Je to zvláštní svět, v němž jsou lidé až druzí v nějakém cizím světě, kde jsou lidé ve spánku pozorováni.

Tento zhmotněný pohled do nitra je přiveden na samo rozhraní s vnějším světem. Není to však ozvěna vnějšího světa, je to úplně jiný svět s vlastními pravidly. Každý obraz vypráví část příběhu a přechod mezi nimi je snovým stříhem. Zamlčené je zde stejně významné jako zobrazené. Bařinka však nedělá z psychické obraznosti psychoanalýzu, ale naopak – poezii, obraz, atmosféru zhmotněného snu. Evokuje stav hypnózy, sen o strašidelném hradě vlastní hlavy. Je to narativní celek, pohádka o putování v zemi za zrcadlem, v zemi pod vládou temného Leviatana. Z obrazů vyzařuje takřka kinematický zážitek. Atomový výbuch se odehrává jakoby na filmovém plátně letního kina, které vrhá světlo na romantickou scénu dívky s medvídkem. V té scéně je vše: láska, plazení i zánik – černé slunce noci.

Ačkoli je zde pojednáváno téma, které odkazuje ke smrti a konečnosti, je podáváno příjemně naivní formou, která se varovala patosu. Jako kdyby šlo o noc zbloudilého děcka, o pros-

End of Endland (2010)

aryl na zrcadle / acrylic on mirror
100x100cm

tor snění, o zemi, po níž chodí náměsíční ve svých snech. Smrt je zde nevinná a zároveň erotická. Evokovaná konečnost umocňuje vědomí hranice: „Je možné, že zkušenost transgrese právě v tomto pohybu, jenž ji vede do nitra noci, ukazuje onen vztah konečnosti k bytí, onen moment hranice“, k němuž ostýchavě směřuje antropologické myšlení (Foucault). Řekněme závěrem, že v Bařinkově díle je vnitřek přiveden na rozhraní s vnějškem. Není to však okoukaná metafyzika, kterou nás tak často nudí současní tvůrci. Je to umění transgrese utvářející se po smrti Boha. Tak jako řeč od Sada po Freuda vyslovovala sexualitu, aniž by ji mohla vyslovit, tak každá řeč může být nanejvýš předmlouvou k obrazu. Kritická řeč nakonec sama musí zmizet, musí ustoupit dílu, a odmlčet se, jakmile nalezne svou vlastní mez. I já nyní skončím na pomyslné hranici, za níž začíná *Endland*. Dámy a pánové Welcome to *Endland*!

PhDr. Michal Tošner, Ph.D

Endland No3 (2010)

akryl na umakartu / acrylic on desk
60x130cm

consciousness and suppressed by the wakefulness. It turns to “the nightly and starry insides of a skull so when it shows its blind and white backside, it is then that it realizes the most important thing inside: it shuts the daylight out in a movement that shows its own whiteness (but that is the picture of brightness, its reflection on surface, and that is why it cannot be in contact and cannot communicate this whiteness); round power of pupil sends it to the main darkness, which it lights with its glow, and displays it as night.” (Foucault) A cave of bones, the world of night opens where the awake world ends. There where the world of day ends, the Endland begins.

Here we have a testimony of a look onto imprints of outer things in inner space. A materialized dream is shown, nightly imagination and dreaming, negative of the outside world, and let’s say once again: the private and unique author’s statement leads the spectator towards a generally anthropological aspect of viewing, that takes place behind closed eyelids. Because “...behind the eye that sees, the eye is much more subtle, discreet and also so lively that the almighty glance eats through the white ball of its own body; behind it there is a new one and past that another one, ever more delicate, and their substance is nothing but the clear transparency of a glance” (Foucault). And it is the energy of a look, which is the substance of exhibited works. The attending figures are always looking. Their job is to watch, observe. We look at figures that themselves are watching. A motive called rückenfigur appears - figure turned back towards the observer while watching the scene in the background with us. Our own look watches the image, but maybe it is us who are watched, watched in our sleep, because when we sleep “the others” walk around our houses - figures of our unpredictable watchers. It is a strange world, where people are second in a foreign world, where people are watched during sleep.

This materialized look inside is brought onto the borderline with the outside world. However, it is not an echo of the outer world, it is a completely different world with its own

rules. Every image tells a part of the story and the transition between them is just a dreamy cut. The unsaid is as important as the voiced. However Bařinka does not do a psychoanalysis on the basis of the psychological figurativeness, but rather - poetry, picture, atmosphere of a materialized dream. It evokes a state of hypnosis, a dream of a haunted house. It is a narration, a fairy tale about the pilgrimage to the world behind the mirror, to the world ruled by the dark Leviathan. The pictures give off a cinematic experience. A nuclear blast happening on the movie screen of a summer cinema which casts light upon a romantic scene of a girl with a teddy bear. The scene contains everything: love, conception and conclusion - black sun of night.

In spite of the discussed topic referring to death and the possibility of an end, it is served in a pleasantly naive style which avoids pathos. As if it was about the night of a lost child, the space of dreaming, the earth they sleepwalk in their dreams. There death is innocent and erotic. The evoked possibility of an end amplifies the knowledge of a boundary: “It is possible, that the experience of transgression in this exact movement that leads into the arms of night, shows the relationship between end and

Coming Soon (2011)
akryl na překliřce / acrylic on plywood
90 x190cm

Night Visitors (2010)
kresba na papíře / draw on paper
80x210cm

Night Visitors (2010)
akryl na překliřce / acrylic on plywood
80x130cm

existence, that moment of boundary”, towards which the anthropological thinking shyly moves (Foucault).

To sum up let’s say that in Bařinka’s work the inside is brought to the edge of the outside. But it is not the hackneyed metaphysics which current authors often bore us with. It is an art of transgression created after the death of God. Like Freud saw sexuality in Sade’s speech, even though it could not voice it, every speech can be no more than an introduction to a picture. Critical talk eventually has to fade away on its own, it has to yield to the piece of art, take a break as soon as it finds its own limit. I too will now stop at the imaginary border across which Endland begins. Ladies and gentlemen, welcome to Endland!

PhDr. Michal Tořner, Ph.D

Pohádka / Fairytale (2010)

akryl na plátně, acrylic on canvas,
60x140cm

Vila Inga Bratislava (2011)

betonový reliéf /
concrete relief

Vila Inga Bratislava (2011)

detail patio /
detail of patio

Landscape (2012)
čtyřbarevný sítotisk na papíře /
four-color silkscreen on paper
70x70cm

Foto:

Tomáš Souček - Tvrz 3000

Šimon Vahala -To

Zdeněk Lukeš - Mr Citro, spolupráce na DooStory

Damir Grbič - digitální postprodukce Doo Story

Jozef Peniak - Obrazy Night Visitors, Instalace Night Visitors,

Vektorové Obrazy, Miss Y

Jiří Thýn - Miss Onion

Petr Kiška - BlAcKbLiK

Ivan Černický - Modus Operandi

Vlado Vavrek - Vila Inga Bratislava

Martina Rozinajová - Dům Hrůzy

Pavel Strnad - spolupráce na Mr. Citro video

Kurátor:

PhDr. Michal Tošner, Ph.D.

Curriculum vitae

PhDr. Michal Tošner, Ph.D.

Zkušenosti v oblasti kurátorství a umělecké kritiky

2000 – 2015 – Participace na přípravě výstav; Úvodní slova, kritické články a recenze, texty v katalogu.

Realizace – úvodní slovo:

2015 – MUZEUM UMĚNÍ SOVOVY MLÝNY: V. Drahotová – Massive Memory

2014 – VÝCHODOSLOVENSKÁ GALERIE – KOŠICE: P. Bařinka – M. Borik: Dark Memory.

2014 – NITRANSKÁ GALÉRIA: P. Bařinka – M. Borik: Dark Memory.

2014 – ART IN BOX GALLERY – PRAHA: P. Primus: 76% ticho

2014 – GALERIE MĚSTA PARDUBIC: M- Langer – J. M. Pavlíček XVI zastavení krista/Agrafa

2014 – CUBA LIBRE GALLERY CAFÉ BAR – Hradec Králové: Art divison team – Multitudo canum.

2013 – PRINZ PRAGER – PRAHA: V. Drahotová – Sugar choice

2013 – GALERIE FONNS – Pardubice: P. Bařinka, Night visitors.

2012 – GALERIE GAMBIT – Praha: V. Drahotová, 12

2012 – GALERIE KABINET – Zlín: P. Bařinka – P. Strnad, Modus Operandi

2012 – GALERIE FONNS – Pardubice: M. Hozová, Human Network

2012 – ARCHITEKTONICKÉ STUDIO CHMELÍK A PARTNEŘI – Hradec Králové: M. Langer – J. M. Pavlíček, P. Vyšohlíd, Velká vlna

2011 – GALERIE FONNS – Pardubice: T. Zíhořík, Please don't you rock my boat.

2010 – KLUB 4 – Hradec Králové: J. Schejbal, The Cockpit of Pope Adobe.

2009 – GALERIE 123 – Hradec Králové: M. Langer, J. M. Pavlíček, R. Škoda, J. Schejbal: Figure of Martial Art 1 – 333.

2005 – GALERIE CUBA LIBRE – Hradec Králové: J. Langer, J. M. Pavlíček, M. Kindenay, P. Vyšohlíd, Notebook of Jack the Ripper

2000 – MITSUBICHI – Hradec Králové: M. Langer, R. Pavlíček; performance M.Pukl, Tyfanyho muži

Publikační činnost:

2007 – 2013 – přispěvatel do periodik ATELIER, ARTALK, ARTMAP

Katalogy:

2008 – 10 let Galerie FONNS, Stapro, Pardubice.

2012 – RED CRAB MIGRATION – M. Langer, P. Vyšohlíd, Druhé město, Brno.

2013 – V. Drahotová: Sugar Choice. Big Boss

2014 –Phila Primus: 76% ticho, Odephil Editions.

